

พฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
SAVING BEHAVIOR OF NAKHON SI THAMMARAT RAJABHAT
UNIVERSITY STUDENTS

พรพิมล ชิมมุสิก¹ วิจิต จรุงสุจริตกุล^{2*} นิภารัตน์ นักรัตนพงศ์³ และชญาภรณ์ ณ นคร⁴
Pornpimol Chimmusig¹ Wichit Charungtjaritkul^{2*} Niparat Nuktreepong³ and
Chadaphorn Na Nakorn⁴

¹⁻⁴คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

¹⁻⁴Faculty of Management Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat
University, Nakhon Si Thammarat Province, Thailand

^{2*}wichit_jar@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 387 ตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สถิติอนุมาน ได้แก่ ค่าสถิติ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20 - 21 ปี ระดับชั้นปีที่ 4 อาชีพของผู้ปกครอง คือ เกษตรกร ส่วนใหญ่สถานะบิดามารดาอยู่ด้วยกัน รายได้ต่อเดือน 3,001-5,000 บาท ค่าใช้จ่ายต่อเดือน 3,001-5,000 บาท การออมส่วนใหญ่มีเงินออมเฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท รองลงมามีเงินออมเฉลี่ยในปัจจุบัน 3,001-5,000 บาท ผู้มีอิทธิพลต่อการออมของนักศึกษา คือ ตัวนักศึกษาเอง ทั้งนี้พฤติกรรมการออม

ของนักศึกษาในภาพรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง โดยวัตถุประสงค์ในการออม ได้แก่ การออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามที่ครอบครัวมีปัญหา การออมเพื่อใช้จ่ายในยามเจ็บป่วย และการออมเงินการศึกษาของตนเองตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา พบว่า เพศ อายุ ระดับชั้นปี ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรความถี่ในการออม รายได้เฉลี่ย มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษา

คำสำคัญ : นักศึกษา, การออม, พฤติกรรมการออม, มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช

ABSTRACT

This study aimed to 1) examine the saving behavior of students at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University (NSTRU) and 2) analyze the influence of personal and basic economic factors on this behavior. A quantitative research approach was employed, with data collected from a sample of 387 NSTRU students selected through simple random sampling. An online questionnaire served as the research instrument. Data were analyzed using descriptive statistics (percentage, mean, standard deviation) and inferential statistics (One-way ANOVA). The findings indicated the following: 1) the majority of respondents were female, aged 20-21, and in their fourth year of study. The most common parental occupation was farming, and most students reported that their parents were living together. The largest proportion of students had both monthly incomes and expenses in the 3,001-5,000 baht range. The most

common monthly saving amount was less than 3,000 baht, followed by the 3,001-5,000 baht range. Students identified themselves as the primary influence on their saving habits. Overall saving behavior was rated at a moderate level. The main purposes for saving were for family emergencies, health expenses, and educational costs. 2) The comparison of factors revealed that personal variables such as gender, age, and grade level did not have a significant effect on saving behavior. However, economic factors, specifically savings frequency and average income, were found to significantly affect students' saving behavior.

Keywords: Students, Money Saving, Saving behavior

บทนำ

การออมเงินเป็นหนึ่งในวิธีที่ทำให้ฐานะการเงินของเรามีความมั่นคงในอนาคต ไม่ว่าจะเก็บออมเงินไว้ใช้ยามเกษียณ หรือเอาไว้ใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อเอาไว้ใช้จ่ายกับค่ารักษาพยาบาล หรือแม้แต่การจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันก็ต้องเก็บออมเพื่อซื้อของสิ่งนั้น และการออมเงินยังเป็นการสร้างวินัยทางการเงินของตนเองอีกด้วย แต่เมื่อเกิดวิกฤติต่าง ๆ อาจกระทบกับการออมเงินได้ เพราะต้องนำเงินที่เคยเก็บออมออกนำมาใช้จ่ายสำรองเงินจากการขัดสนที่เกิดจากวิกฤติ อย่างเช่นวิกฤติโควิด-19 ในปี พ.ศ. 2563 นั้น ทำให้กระแสรายได้และสถานะทางการเงินของครัวเรือนบางกลุ่มมีปัญหาทางการเงินซึ่งข้อมูลหนี้ครัวเรือนไทยในปี พ.ศ. 2563 นั้น อยู่ที่ร้อยละ 89.30 และในปี พ.ศ. 2564 หนี้ครัวเรือนไทยจะอยู่ที่ร้อยละ 89.0 - 91.0 ต่อ GDP และคาดว่าหลังวิกฤติของโรคระบาดโควิด-19 จะมียอดการกู้ยืมเงินที่เพิ่มขึ้นทั้งที่เป็นผู้กู้รายย่อยจากปัญหาด้านรายได้ และผู้กู้รายย่อยในการประกอบ

ธุรกิจ โดยที่ความสามารถชำระหนี้ถดถอยและมีการออมที่ลดลงอีกด้วย (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2564)

สำหรับในประเทศไทยนั้นภาครัฐได้ให้ความสำคัญต่อการออมเงินของภาคประชาชนอย่างยิ่ง ซึ่งเห็นได้จากนโยบายต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดมาตรการสนับสนุนการออมในแผนยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ระบบการเงินภาคประชาชน พ.ศ. 2560 - 2563 หรือการผลักดันพระราชบัญญัติ กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ซึ่งเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2558 (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2565) ทั้งนี้การให้ความสำคัญกับการออมของประเทศอย่างจริงจังจึงเป็น เรื่องที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญ ซึ่งทำได้โดยการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และสร้างค่านิยมการสร้าง จิตสำนึกในการออมเพื่อประโยชน์ในอนาคต การสร้างกลไกการออมในระดับชุมชน ส่งเสริมและกระตุ้นให้มีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์การออม โดยเน้นการออมเป็นประจำสม่ำเสมอติดต่อกันนาน ๆ รวมถึงการสร้างเครื่องมือการออมเพื่อวัยชรา การวางแผนการออมหรือวิธีบริหารเงินสู่วิฤตในยุคเศรษฐกิจฝืดเคือง ถึงแม้จะยากแต่การเริ่มต้นอย่างถูกวิธีก็สามารถทำได้เพราะเมื่อมีเหตุไม่คาดฝันหลาย ๆ คนสามารถนำเงินที่เก็บออมนั้น ออกมาใช้ฉุกเฉินหรือนำมาลงทุนได้ตามที่ตัวเองถนัด หรือสามารถประคับประคองในช่วงยุคที่มี โควิด-19 ระบาดไปทั่วโลกขณะนี้ ซึ่งการออมเงินของนักศึกษา ซึ่งมีรายได้จากผู้ปกครอง จึงต้องวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้ดี และนักศึกษาคงรู้กันอยู่แล้วว่า “เงินทองเป็นของหายาก” ควรใช้สอยอย่างประหยัด ซึ่งแค่ประหยัดอย่างเดียวคงจะไม่พอเพราะค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น นักศึกษาจึงต้องรู้จักบริหารจัดการให้เงิน ไม่ว่าจะมาจากเงินค่าขนมที่ผู้ปกครองให้ หรือรายได้จากการทำงานพิเศษ การบริหารเงินควรแยกส่วนเป็นสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และอีกส่วนเก็บออมไว้ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในอนาคตไม่ว่าจะเป็นสำหรับเหตุฉุกเฉิน เช่น สำหรับนักศึกษาที่จากบ้านมาอยู่เองหากที่บ้านส่งเงินมาไม่ทัน จะ

ได้มีเงินสำรองเอาไว้ใช้ หรือเพื่อซื้อของขวัญให้พ่อแม่ หรือของใช้อื่น ๆ โดยสถิติการออมเงินของคนไทยปรับตัวลดลงต่อเนื่องหลังพ้นสถานการณ์ระบาดของโควิด-19 เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเกิดการระบาดของโควิด 19 ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ สัดส่วนการออมของคนไทยมี ร้อยละ 74.1 ของจำนวนประชากรทั้งหมด และครัวเรือนที่ไม่มีการออมมีถึงร้อยละ 25.9 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565) แต่ปัจจุบันพบว่า ระดับครัวเรือนที่ไม่มีการออมมีแนวโน้มสูงขึ้น เพราะปัญหารายได้ไม่พอกับรายจ่าย และยังต้องเผชิญกับค่าครองชีพที่เร่งตัวขึ้น ส่งผลต่อความสามารถการชำระหนี้ ทำให้คนไทยจำเป็นต้องนำเงินออมมาเพื่อชำระหนี้ และบางรายยกเลิกการออม รวมถึงยังไร้แรงจูงใจในการออม หลังจากที่มีรัฐบาลยกเลิกมาตรการลดหย่อนภาษีในการลงทุนเพื่อการออมระยะยาว ทำให้กลุ่มรายได้ปานกลางลดการออมลง หรือหยุดการออมลง

สำหรับการออมของนักเรียนนั้นมีหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ได้รับความนิยมอันดับต้นๆ คือ การเก็บเงินออมในธนาคารหรือที่เรียกว่า เงินฝากธนาคาร ซึ่งเงินออมของนักเรียนนั้นอาจจะได้มา จากรายได้จากการทำงานพิเศษ หรือรายได้หักจากค่าใช้จ่ายในการอุปโภคและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของ นักเรียน เพราะบางคนมีเป้าหมายของการออมเงินที่แตกต่างกันไป ในปัจจุบันการออมเงินของ นักเรียนมีเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมการอุปโภคบริโภคของนักศึกษา ที่มีการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น นั้นอาจจะเป็นเพราะค่านิยมและสังคมของนักศึกษาในบางกลุ่มนั้นมีค่านิยมที่ชอบใช้ของแบรนด์เนม ชื่อของที่ไม่จำเป็นหรือชื่อของที่เป็นไปตามกระแส จึงทำให้บุคคลนั้นไม่มีเงินออมหรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อเป้าหมายของตนเอง นอกจากนั้นจากการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี พ.ศ. 2565 พบว่า Gen X และ Gen Y (Gen X คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508-2522 ส่วน Gen Y คือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523-2540) เป็นกลุ่มมีทักษะ

ทางการเงินสูงเป็น 2 อันดับแรก โดยทั้ง 2 ช่วงวัยมีองค์ประกอบในด้านพฤติกรรมและทัศนคติทางการเงินในระดับสูงใกล้เคียงกัน โดย Gen Y มีระดับความรู้ทางการเงินที่ดีกว่าและอยู่ในระดับสูงที่สุดเมื่อเทียบระหว่างช่วงวัย นอกจากนี้ Gen Y ยังเป็นช่วงวัยเดียวที่มีคะแนนองค์ประกอบด้านทัศนคติทางการเงินที่ดีขึ้น ส่วน Gen Z เป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการด้านความรู้และพฤติกรรมทางการเงินที่สูงกว่าช่วงวัยอื่นจนขึ้นมายู่ในระดับใกล้เคียงกับ Gen X และ Gen Y อย่างไรก็ตาม ในด้านทัศนคติทางการเงินกลับพบแนวโน้มที่ลดลงและมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับช่วงวัยอื่น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565)

ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ตามทฤษฎีการบริโภคนั้น รายได้ รายจ่ายของบุคคล นั้นมีความสัมพันธ์ต่อระดับการออมของบุคคลไปด้วย (Thaler, 2017) การศึกษานี้จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมและกระตุ้นการออมของนักศึกษาให้เพิ่มขึ้นช่วงวัยรุ่นหรือวัยนักศึกษานั้น เนื่องจากด้วยเป็นช่วงช่วงที่หัวเลี้ยวหัวต่อที่สุดของชีวิตซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนทางการเงินเป็นอย่างดี ก่อนที่จะก้าวออกไปเป็นวัยทำงานที่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่ดียิ่งขึ้น สามารถลดปัญหาทางการเงิน เมื่อมีความวางแผนและจัดการทางการเงินที่ดีก็จะสามารถรับมือขอตนเอง ครอบครัว สังคมได้ก็จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมระดับประเทศได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ดำเนินการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2566 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2566 การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีจำนวนทั้งสิ้น 7,144 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2566) โดยพิจารณาการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ตามสูตรของ Yamane ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 387 ตัวอย่าง โดยการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2560)

การสร้างเครื่องมือและคุณภาพของเครื่องมือ

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมจากเอกสารหรือทฤษฎีและงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2. กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและนำมาใช้เป็นข้อมูล การสร้างข้อคำถาม

3. สร้างข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการ
ออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

4. ร่างข้อคำถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความ
เห็นชอบและตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาภาษาสาระสำคัญความ
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อคำถามและคำนิยาม

5. นำร่างคำถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาหลังจากนั้นนำร่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
เรียกว่า IOC (Index of Item Objective congruence) (วีระยุทธ พรพจน์
ธนาศ, 2565) โดยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่
คณาจารย์ในหลักสูตร จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา
และนำมาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ได้ค่า
เท่ากับ 0.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 0.80 ขึ้นไปตามหลักของ Polit,
D. & Hungler, B. จากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำ
ให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น (Polit, D. & Hungler, B., 2004)

6. นำข้อคำถามมาสร้างแบบสอบถามโดย Google form จำนวน
30 ชุดเป็นขั้นตอนการเตรียมข้อมูลเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
เมื่อได้แบบสอบถามแล้วส่งลิงค์ให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อ
ทำการตรวจสอบและแก้ไขจุดบกพร่อง ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตาม
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (coefficient Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.731
ซึ่งถือว่าแบบสอบถามอยู่ในระดับที่เหมาะสมสามารถเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล
ได้ แล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลจากตัวอย่าง 387 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย
โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามแบบออนไลน์ที่เป็น
Google Form ให้กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวน โดยการแจกแบบสอบถามแบบ

ออนไลน์ทั้งด้วยตนเอง และการแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่านอาจารย์ที่
ปรึกษาในแต่ละชั้นปีเพื่อส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กับนักศึกษา ในภาคเรียน
ที่ 1/2566 โดยจำแนกตามคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยจำนวน 5 คณะ โดยส่ง
แบบสอบถามแบบออนไลน์ผ่าน Link หรือ QR code ผ่านระบบแอปพลิเคชัน
Line, Facebook และ E-mail ของอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละชั้นปี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ
ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลตัว
แปรปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมมารวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช ใช้สถิติเชิงอนุมานใช้สำหรับทดสอบสมมุติฐานงานวิจัย ซึ่ง
ประกอบด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมมารวมของนักศึกษานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะที่กำลังศึกษา อาชีพผู้ปกครอง สถานะ
ของผู้ปกครอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	161	41.60
หญิง	226	58.40

อายุ		
ต่ำกว่า 19 ปี	9	2.30
20 - 21 ปี	203	52.50
22 - 23 ปี	165	42.60
24 - 25 ปี	10	2.60
ระดับการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	18	4.70
ชั้นปีที่ 2	98	25.30
ชั้นปีที่ 3	89	23.00
ชั้นปีที่ 4	182	47.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
เกษตรกร	146	37.70
รับจ้างทั่วไป	119	30.70
ค้าขาย	95	24.50
รับราชการ	12	3.10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	2.10
ธุรกิจส่วนตัว	7	1.80
สถานะของผู้ปกครอง		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	288	74.40
บิดามารดาหย่าร้างกัน	71	18.30
บิดาเสียชีวิต	22	5.70
มารดาเสียชีวิต	6	1.60
รวม	387	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 58.40 อายุ 20 - 21 ปี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 182 คิดเป็นร้อยละ 47.00 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ทำเกษตรกร จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70

ส่วนสถานะผู้ปกครองส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 74.40

1.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ ดัง

ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

รายได้รวมต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	76	19.60
3,001 - 5,000 บาท	158	40.80
5,001 - 7,000 บาท	67	17.30
7,001 - 9,000 บาท	26	6.70
9,001 - 11,000 บาท	15	3.90
11,001 - 13,000 บาท	19	4.90
13,001 - 15,000 บาท	8	2.10
15,000 บาท ขึ้นไป	18	4.70
ค่าใช้จ่ายรวมต่อเดือน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	61	15.80
3,001 - 5,000 บาท	216	55.80
5,001 - 7,000 บาท	6	1.60
7,001 - 9,000 บาท	50	12.90
9,001 - 11,000 บาท	37	9.60
13,001 - 15,000 บาท	9	2.30
15,000 บาท ขึ้นไป	8	2.10
จำนวนเงินออมในปัจจุบัน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	195	50.40
3,001- 5,000 บาท	77	19.90
5,001 - 7,000 บาท	17	4.40
7,001 - 9,000 บาท	20	5.20

9,001 - 11,000 บาท	27	7.00
13,001 - 15,000 บาท	9	2.30
15,000 บาท ขึ้นไป	42	10.90
ผู้มีสิทธิพลต่อการออม		
ตนเอง	299	77.30
บิดา มารดา	77	19.90
พี่น้อง	2	0.50
คนรัก	9	2.30
รวม	387	100.00

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อเดือน อยู่ที่ 3,001-5,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.80 รองลงมาเป็น รายได้รวมต่อเดือน 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.30 ด้านค่าใช้จ่าย รวมต่อเดือนอยู่ที่ 3,001 - 5,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมา ค่าใช้จ่ายรวมต่อเดือน ต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.80 ส่วนด้านเงินออมเฉลี่ยในปัจจุบันต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา คือ มีเงินออมเฉลี่ยในปัจจุบัน 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.90 ส่วนผู้ที่มีผู้ถือสิทธิ์พลต่อการออม คือ ตนเอง รองลงมาคือ บิดามารดา

1.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม ดังตารางที่ 3
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

ระดับการตัดสินใจ				
พฤติกรรมการออม	χ ²	S.D.	การแปลความหมาย	ลำดับ
ออมเงินในธนาคารหรือสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น	3.80	1.38	มาก	4

ออมเงินอยู่ในรูปของการซื้อทองคำ	2.86	1.43	ปานกลาง	11
ออมเงินโดยการซื้อพันธบัตร	2.41	1.43	น้อย	14
ออมเงินโดยการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต	2.41	1.47	น้อย	15
ออมเงินเพื่อซื้อสิ่งของ/ทรัพย์สินต่างๆ	2.91	1.51	ปานกลาง	10
ออมเงินเพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ	2.43	1.45	น้อย	16
ออมเงินเพื่อเป็นเงินสำหรับการท่องเที่ยว	3.51	1.15	มาก	6
ออมเงินเพื่อใช้ในยามเกิดอุบัติเหตุ	3.37	1.49	มาก	8
ออมเงินเพื่อใช้ในยามเจ็บป่วย	4.11	0.65	มาก	2
ออมเงินเพื่อใช้ในยามที่ครอบครัวมีปัญหา	4.72	0.69	มาก	1
ออมเงินเพื่อการศึกษาของตนเอง	4.08	0.61	มาก	3
ออมเงินเพื่อการเปลี่ยนอาชีพในอนาคต	3.59	0.85	มาก	5
ออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้ในการชำระหนี้ส่วนตัว	3.53	1.10	มาก	7
ออมเงินเพื่อการลงทุน	3.48	1.28	มาก	9
ออมเงินเพื่อได้รับผลตอบแทนในการออม เช่น ดอกเบี้ย	3.01	1.28	ปานกลาง	13
ออมเงินเพื่อเก็บสำรองไว้	2.81	1.24	ปานกลาง	12

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยการเรียงลำดับจากมากไป น้อย ส่วนใหญ่เป็นการออมเงินเพื่อใช้ในยามที่ครอบครัวมีปัญหา ($\bar{x} = 4.72$) (S.D. = 0.69) การออมเงินเพื่อใช้ในยามเจ็บป่วย ($\bar{x} = 4.11$) (S.D. = 0.65) และ การออมเงินเพื่อการศึกษาของตนเอง ($\bar{x} = 4.08$) (S.D.=0.61)

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานด้าน เศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจที่มี ความสัมพันธ์ต่อการออมของนักศึกษา

ตัวแปรที่ ศึกษา	ความ แปรปรวน (ระดับการ ออม)	DF	SS	MS	F	P- Value
ปัจจัยส่วน บุคคล						
อายุ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 381	0.421 126.895	0.140 0.330	0.423	0.737
ระดับชั้นปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 381	6.208 123.59	1.554 0.389	0.994	0.512
ปัจจัยด้าน เศรษฐกิจ						
ความถี่ใน การออม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 381	4.093 123.222	0.819 0.323	2.531	0.029*
รายจ่าย เฉลี่ยต่อ เดือน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	5 381	14.905 65.670	3.726 0.207	18.044	0.439

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	5 381	4.176 123.139	1.552 0.389	3.994	0.004*
----------------------	------------------------	----------	------------------	----------------	-------	--------

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ และระดับชั้นปี พบว่า ปัจจัยเหล่านี้ไม่มีผลต่อระดับการออมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ โดยค่าความแตกต่างทางสถิติ (P-Value) ของอายุอยู่ที่ 0.737 และระดับชั้นปีอยู่ที่ 0.512 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าไม่ว่านักศึกษาจะมีอายุเท่าใดหรือกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีไหน ก็มีระดับการออมที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความถี่ในการออม (P-Value = 0.029) และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (P-Value = 0.004) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปริมาณเงินรายรับที่นักศึกษาได้รับในแต่ละเดือนและความสม่ำเสมอในการออม เป็นตัวกำหนดระดับการออมที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ในขณะที่รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกลับไม่มีผลต่อระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญ (P-Value = 0.439) จากนั้นจึงได้นำไปทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการออม ด้วยการทดสอบรายคู่โดยวิธี LSD

(I) ระดับเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	(J) ระดับจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
501-1000 บาท	ต่ำกว่า 500 บาท	- 0.03802	0.07389	0.607
	1001-1500 บาท	-0.16986	0.10142	0.095
	1501-2000 บาท	-0.24291*	0.10848	0.026
	2001-2500 บาท	0.21000	0.13664	0.125
	2501-3000 บาท	0.00240	0.14575	0.987

	3000 บาทขึ้นไป	0.09596	0.14575	0.511
1001-1500 บาท	ต่ำกว่า 500 บาท	0.13185	0.09625	0.172
	501-1000 บาท	0.16986	0.10142	0.095
	1501-2000 บาท	-0.07305	0.12479	0.559
	2001-2500 บาท	0.37986*	0.14992	0.012
	2501-3000 บาท	0.17226	0.15826	0.277
	3000 บาท ขึ้นไป	0.26583	0.15826	0.094
1501-2000 บาท	ต่ำกว่า 500 บาท	0.20489*	0.10367	0.049
	501-1000 บาท	0.24291*	0.10848	0.026
	1001-1500 บาท	0.07305	0.12479	0.559
	2001-2500 บาท	0.45291*	0.15479	0.004
	2501-3000 บาท	0.24531	0.16288	0.133
	3000 บาท ขึ้นไป	0.33887*	0.16288	0.038
2001-2500 บาท	ต่ำกว่า 500 บาท	-0.24802	0.13286	0.063
	501-1000 บาท	-0.21000	0.13664	0.125
	1001-1500 บาท	-0.37986*	0.14992	0.012
	1501-2000 บาท	-0.45291*	0.15479	0.004
	2501-3000 บาท	-0.20760	0.18285	0.257
	3,000 บาท ขึ้นไป	-0.11404	0.18285	0.533

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 จากการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อเจาะลึกปัจจัยด้านรายได้ พบความแตกต่างของระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญในหลายคู่ โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ 1,501-2,000 บาท จะมีระดับการออมที่แตกต่างจากกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 500 บาท (Sig. = 0.049) กลุ่มรายได้ 501-1,000 บาท (Sig. = 0.026) กลุ่มรายได้ 2,001-2,500 บาท (Sig. = 0.004) และกลุ่มที่มีรายได้ 3,000 บาทขึ้นไป (Sig. = 0.038) นอกจากนี้กลุ่มที่มีรายได้ 1,001-1,500 บาท ยังมีความแตกต่างกับกลุ่มรายได้ 2,001-2,500 บาท อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน (Sig. = 0.012)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาออมเงินเพื่อใช้ในยามที่ครอบครัวมีปัญหา และเพื่อใช้ในยามเจ็บป่วย เพื่อครอบครัวและสุขภาพในระดับ "มาก" เป็นอันดับต้นๆ สะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักในความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสถานะทางเศรษฐกิจที่เปราะบางในสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อระดับการออมอย่างมีนัยสำคัญ เป็นไปตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่ารายได้เป็นตัวแปรหลักในการกำหนดการบริโภคและการออม สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ทั้งตัวแปรอายุและระดับชั้นปี ไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการออม นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ส่วนปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ พบว่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อระดับการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการบริโภคของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างรายได้ รายจ่าย และการออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ และคณะ, 2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี การศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้มีรายได้ที่แน่นอนหรืออาจมีรายได้จากการทำงานเสริม และมีรายจ่ายในแต่ละวันมาก จึงทำให้นักศึกษาออมเงินมากขึ้นเมื่อมีโอกาสหรือช่วงนั้นมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมก็จะมี การออมมากขึ้น

ในประเด็นรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาแตกต่างกันตามการจำแนกตามระดับการออมของนักศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ(ปรารณา หลีกภัย, 2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง ที่พบว่า เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาจะมี

จำนวนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น สะท้อนถึงรายได้และค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หากเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษามีจำนวนที่เพิ่มขึ้น จะทำให้เห็นว่า นักศึกษามีการจัดการสัดส่วนของการใช้เงินได้เป็นอย่างดี จึงทำให้เงินออมของนักศึกษานั้นมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น และนอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยนันท์ แจ่มอักษร, 2565) ที่พบว่า ปัจจัยสมรรถนะทางการเงินด้านการออม มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของคน GenY ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยคนกลุ่มนี้มีการนำเงินจากรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายแล้วมาเก็บสะสมที่ละเล็กละน้อยให้เพิ่มพูนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการออมส่วนใหญ่มีเงินออมเฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท โดยพฤติกรรมการออมในภาพรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายในยามที่ครอบครัวมีปัญหา และการออมเพื่อใช้จ่ายในยามเจ็บป่วย สำหรับที่มีผลต่อการออมของนักศึกษา เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรความถี่ในการออม รายได้เฉลี่ย ดังนั้นจึงขอเสนอแนะ ดังนี้ 1) มหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและกระตุ้นการออมของนักศึกษาให้เป็นเนื้อหารายวิชาทางการเงิน เพื่อให้ นักศึกษาได้มีการออมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งจะให้นักศึกษาสามารถมีเงินที่เพียงพอต่อความจำเป็นต่าง ๆ ได้ในระยะยาว 2) หลักสูตรที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องของการต่อยอดของการออมแบบสะสม ซึ่งเป็นรูปแบบการลงทุนจากการออมอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้เงินออมมีมูลค่าทวีคูณมากขึ้น 3) มหาวิทยาลัยควรร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องในการต่อยอดจากการออมให้มีการขยายผลมากขึ้น หรือมีกิจกรรมในการสร้างความรู้การออมและการวางแผนทางการเงินให้กับนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการวางรากฐานทางการเงินที่ดี ส่วนข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปนั้น ควรเป็นการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างรูปแบบหรือ

แนวทางในการวางแผนทางการเงิน การออม และการลงทุนรวมถึงการสร้าง
คุณภาพชีวิตที่ดีด้วยแนวคิดทางการเงินส่วนบุคคล

References

- Bank of Thailand. (2022). *Thailand financial literacy survey 2022*.
Retrieved from <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/image/research-and-publications/2565ThaiFLsurvey.pdf>
- Kasikorn Research Center. (2021). *Household debt in 2021 expanded to 89–91% of GDP*. Retrieved from
<https://kasikornresearch.com/th/analysis/k-social-media/pages/debt-fb-05-04-2021.aspx>
- National Savings Fund. (2022). *Four ways to save money and live sufficiently following the philosophy of King Rama IX*.
Retrieved from <https://www.nsf.or.th/node/958>
- National Statistical Office. (2022). *Household income and expenditure statistics*. Retrieved from
<http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>
- Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. (2023). *Number of students at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University*.
Retrieved from
<http://regis.nstru.ac.th/Statistic/index2.php>
- Nonglak, Wiratchai. (2017). *Curriculum and instructional research*.
Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University Press.

- Pimchan, Chuatchapo, et al. (2020). Factors related to saving behavior of accounting students, Faculty of Management Science, Udon Thani Rajabhat University. *Sripatum Chonburi Journal of Interdisciplinary Studies*, 8(3), 171–187.
- Polit, D. F., & Hungler, B. P. (2004). *Nursing research: Principles and methods* (7th ed.). Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins.
- Prartana, Leekpai. (2020). *Personal financial management behavior during the COVID-19 situation of Generation Y in Bangkok* (Bachelor's thesis). Ramkhamhaeng University.
- Thaler, R. H. (2017). *Misbehaving: The making of behavioral economics*. New York, NY: W. W. Norton & Company.
- Veerayut, Pornpojthanommas. (2022). A comparative study of content validity assessment using IOC, CVR, and CVI techniques. *Rangsit Journal of Information Science*, 28(1), 169–192.